Inspraak gemeenteraad Twenterand namens bewoners Brinkstede

24 januari 2023

Goedenavond

voorzitter, leden van de raad, leden van het college en natuurlijk griffier, mijn naam is Gerben Klaren en ik wil u hartelijk bedanken voor de mogelijkheid hier vanavond in te spreken.

Dat inspreken doe ik namens de Vereniging Van Eigenaren van Brinkstede, aan de Blesdijk in Den Ham. Zij hebben mij gevraagd hun stem te zijn vanavond. En om maar met de deur in huis te vallen: de bewoners van Brinkstede zijn teleurgesteld. Diep teleurgesteld.

Natuurlijk in de eerste plaats omdat een volstrekt 'over the top' plan aan u wordt voorgelegd vanavond. Een complex van maar liefst drie bouwlagen, pal naast een schoolplein, naast een gezondheidscentrum en tegenover een appartementencomplex, die elk (in ieder geval optisch) niet meer dan twee bouwlagen mochten hebben. Een complex dat de parkeerbehoefte vergroot, terwijl de draagkracht van de omgeving daarvoor volstrekt onvoldoende is. Daarover straks meer.

Maar de teleurstelling zit dieper dan alleen de inhoud. Want noch op voorhand, noch naar aanleiding van de zienswijze op het voorontwerp, noch naar aanleiding van de zienswijze tegen het ontwerp, is vanuit de gemeente met deze bewoners gesproken, of op andere wijze gecommuniceerd. Niets.
In een land waarin wij, evenals u in Twenterand, de mond vol hebben van participatie, vind ik dit in alle eerlijkheid, en vergeeft u mij mijn botheid, tenenkrommend.

Voor de bewoners voelt het, alsof dit appartementencomplex van drie bouwlagen ze door de strot wordt geduwd. Behoudens enkele fracties uit uw raad heeft niemand met ze gesproken. Op de voormalige Smithoeklocatie zouden appartementen komen. Op de oude Roelofslocatie zouden appartementen komen. Maar na gesprekken met omwonenden zijn de invullingen daar gewijzigd. Mogelijk hebben de omwonenden daar betere toegang tot het bestuur?

We leven in een vol land. Ruimte is schaars en we hebben een woningbouwopgave. Daar zijn ook de bewoners van Brinkstede zich van bewust. Zoals een van uw bestuurders onlangs heeft gezegd: "De kinderen van de Smithoekschool willen nu spelen, maar straks ook kunnen wonen.". Er zit een kern van waarheid in. Maar waarom op twee locaties appartementen cancelen en hier de ontwikkelaar een extra bouwlaag adviseren?

Draagkracht. Ik gebruikte dat woord al eerder. Heeft de omgeving voldoende draagkracht voor het initiatief? Het college stelt dat dit het geval is. De bewoners van Brinkstede hebben daar een andere mening over. De directeur van de Smithoekschool ook, als ik Tubantia zo lees. En ik deel hun mening.

Twee bouwlagen was de max voor de verschillende gebouwen. Het lijkt zo evident daar niet iets groters tussen te proppen, dat zelfs de ontwikkelaar een businesscase schreef op twee bouwlagen, zo hebben de bewoners begrepen. Maar de gemeente, die bij monde van een bestuurder een aantal jaren geleden zei dat hier zeker niet meer dan twee bouwlagen zouden komen, heeft de

ontwikkelaar klaarblijkelijk de suggestie aan de hand gedaan een derde bouwlaag toe te voegen. Extra hoogte, extra parkeerdruk.

U heeft de foto's gezien. De draagkracht van de wijk is, als het om auto's gaat, al overschreden. Regelmatig staan auto's op het groen en op de stoep. De parkeerplaatsen puilen uit. In een buurt waar niet alleen ouderen wonen, maar ook ouderen uit de wijk naar het gezondheidscentrum lopen, soms met rollator of rolstoel, is het af en toe niet mogelijk de stoep te gebruiken. In het bestemmingsplan is cijfermatig onderbouwd dat in voldoende parkeerruimte wordt voorzien. Dergelijke normen zijn mij bekend. Prachtige theoretische benaderingen. Maar de praktijk is weerbarstig. Dat is de praktijk aan de Blesdijk al zonder extra parkeerbehoefte, laat staan met. En handhavend optreden? Dat is er helaas niet bij. Blijkbaar moet er worden gewacht op een ongeluk of een ambulance die het gezondheidscentrum niet kan bereiken. Is het echt zo erg? Als er aan participatie was gedaan, had het college dat geweten.

Ik ben jurist. En ik weet dat nu een aantal van u denkt: "Tsja, juristen veroorzaken problemen, bestuurskundigen proberen die op te lossen.". In mijn ervaring is dat vaak andersom. Juristen en rechters moeten de gaten dichten die in het proces zijn gevallen. Dat is zonde. En hoewel ik Den Haag een mooie stad vind, beleef ik er weinig plezier aan een bestemmingsplan voor te leggen aan de Raad van State. Zelf geloof ik meer in gespreksvoering. Luisteren. Open staan voor feedback. Participatie. Terug naar de tekentafel? Ja, dat denk ik. Maar eerst maar eens naar de gesprekstafel.

Het college heeft aan u een bestemmingsplan voorgelegd, met het verzoek daarmee in te stemmen. U moet als raad regelmatig besluiten nemen die mensen plezieren én teleurstellen. Geen makkelijke taak en zeker niet altijd een dankbare taak. Maar de vraag die vanavond voorligt is eigenlijk breder dan dat. Want als u in meerderheid instemt met een bestemmingsplan en daarmee met dit proces, besluit u feitelijk dat participatie in Twenterand geen onderwerp is. En dat lijkt mij een verdrietige conclusie.

Namens de bewoners van Brinkstede verzoek ik u dan ook níet in te stemmen met dit bestemmingsplan en het college te vragen niet terúg te gaan naar de gesprekstafel, maar eerst maar eens te beginnen met een gesprekstafel.

Dank u wel.